

Jan Potměšil

Jan Potměšil poprvé spatřil světlo světa 31. března 1966 v Praze. Narodil se do ryze sportovní rodiny – jeho otcem není nikdo jiný než Jaroslav Potměšil, rodák z Lomu u Tábora, který byl docentem FTVS UK, trenérem lyžování a v 90. letech dokonce předsedou Československého svazu lyžování. Jeho matka, Zdena Potměšilová (rozená Studničková), rovněž ke sportu neměla daleko. Roku 1972 do rodiny přibyla Klára, Janova mladší sestra. Pro oba sourozence se sport stal důležitou součástí života.

Kromě sportu život Jana Potměšila doprovází herectví. První zkušenosti sbíral již jako osmiletý v legendárním televizním cyklu *Bakaláři*, kde se objevil mimo jiné po boku Vladimíra Menšíka. Jeho zájem o herectví přetrvával až do dospělosti, a proto se rozhodl pro studium na DAMU. Nejvíce se proslavil hlavními rolami v pohádce *O princezně Jasněnce a létajícím ševci* z roku 1987 a ve filmu *Bony a klid* z téhož roku. Mimo to účinkoval v mnoha dalších filmech, mezi ně patří například *Bony a klid 2*, *Proč?* či *Bolero*. Jeho herecké výkony si diváci rovněž mohou vychutnat v mnohých seriálech, kupříkladu *Třetí patro*, *O zvířatech a lidech* nebo *Žena za pultem*. V současné době ho můžeme spatřit hlavně na divadelních prknech, je členem divadelního spolku *Kašpar*. Za ztvárnění titulní role v divadelní hře *Richard III.* získal v roce 2000 Cenu Alfréda Radoka.

Už v období dospívání se zajímal o politickou situaci v Československu. A samozřejmě stál o změnu. V roce 1989 dokončoval studium a zároveň již působil v divadle. Stejně jako další herci a studenti se účastnil demonstrací. Velkým impulsem pro něj byl takzvaný *Palachův týden*, který podpořil jeho chuť se angažovat. V průběhu revoluce zastával především funkci spojky, jelikož telefonní linky byly odposlouchávané. Vzkaz předával i samotnému Václavu Havlovi. Také jezdil po celé republice a informoval o situaci. A právě jedna z těchto cest způsobila nečekaný zlom v jeho životě. Při těžké autonehodě bohužel utrpěl vážná poranění, kvůli nimž je doživotně upoután na invalidní vozík. Nepřízeň osudu ho však neodradila a k herectví se po léčbě vrátil. Stejně tak je stále příznivcem sportu, i když v trochu pozměněné podobě.

Po několika letech vztahu roku 2004 uzavřel svazek manželský s žurnalistkou Radkou Prchalovou. Vychovávají spolu 2 syny, staršího Šimona a mladšího Honzíka.